మావి చిగురు...

మౌళి

"...ఫ్ఫ్... ఈ రోజు కూడా ఆలైంది..." అంటూనే ఆదరా బాదరా పని చేసుకుపోతోంది రాధిక.

వంట పాత్రల్ని శుభ్రం చేస్తుంటే ఒకదానిమీద ఒకటి పడి భళ్ళున శబ్దం అవుతోంది. గ్యాస్ స్టౌ మీద పాలు పొంగుతున్నాయి- ఎలక్ట్రిక్ పొయ్యి మీద నీళ్ళు మరిగిపోతూనే వున్నాయి.

రాధిక అటూ ఇటూ హడావుడిగా తిరుగుతోందే తప్ప ఒక్క పని మీదా మనసు లగ్నం చేయలేకపోతోంది. సరికదా "ఒసే మొద్దుపిల్లా... స్కూలుకు టైం అవుతోంది లేవవే" అరుస్తూనే బాత్రూంలోకి వెళ్ళింది. నోటికి అందిన మాటను విసురుతూనే వుంది.

ఖాళీ బకెట్‌తో బయటకు వస్తూ "ఒరే అడ్డగాడిదా! నువ్వైనా లేవరా!" తిడుతూనే వాకిట్లోకి నడిచింది ఆమె.

అప్పటికే పక్కమీది నుంచి లేవాలని ప్రయత్నించిన పిల్లలిద్దరు తమ తల్లి మాటలు ఈటెల్లా గుండెలో గుచ్చుకునేసరికి విలవిలలాడిపోయేరు.

"ఏవండోయ్ శ్రీవారు! మీరైనా లేస్తారా? పెళ్ళానికి సాయం చేయాలన్న తపన కూడా లేదాయే!" కర్కశంగా అంటూనే ఇంట్లోకి నడిచింది.

ఆమె గంభీరమైన ముఖాన్ని దుప్పటి చాటునుంచి చూసిన పిల్లలు అలాగే ముడుచుకు పడుకున్నారు.

వంట గదిలోకి చేరుకుని స్టౌమీద పాలగిన్నెను దించబోయింది ఆమె. అప్పటికే అరచి, అరచి అలసిపోయింది. పైగా ఆమె మనసును కూడా చేసే పని మీద కేంద్రీకరించలేకపోయింది. సరిగ్గా అదే సమయంలో చేతిలోని పాలగిన్నె కిందపడడం, పాలన్నీ ఆమె కాళ్ళమీద తొణకడం- ఆ వేడిపాల మంటకి "అమ్మా" అన్న కేకతో అరిచింది.

ఆమె అరుపుకి పిల్లలతో సహా ఆమె భర్త కూడా అక్కడికి చేరుకున్నాడు. అప్పటికే ఆమె పాదాలపై చర్మమంతా ఎర్రగా కమిలిపోయింది. ఆ దృశ్యాన్ని చూసిన అతను బర్నాల్ తీసుకువచ్చి రాధికకు ఉప చర్యలు చేయసాగేడు. పిల్లలు మాత్రం మౌనంగా వుండిపోయారు. అరగంట గడవకముందే స్కూలుకి బయలుదేరింది ఆమె.

* * *

రాధిక మధ్యతరగతి ఇల్లాలు. భర్త ప్రైవేట్ కంపెనీలో పనిచేస్తూ సంపాదిస్తున్న జీతంలో సగం వరకు ఇంటి అద్దెకే చెల్లిస్తున్నాడు. ఇద్దరు పిల్లలకు జన్మనిచ్చిన ఆమె సహనాన్ని మాత్రం రోజు రోజుకి కోల్పోతున్న భావనను పొందసాగింది. అయినా తనని తాను ఎంతో సమాధానపరచుకుంటూ భర్త కష్టాలలో సగ భాగం పంచుకోవాలన్న సెంటిమెంట్‌తో తనో ప్రైవేట్ స్కూల్‌లో పనిచేస్తూ ఇంటి అద్దె పోను మిగిలిన భర్త జీతంలో సగం వరకు మాత్రమే సంపాదించసాగింది. ఉన్నంతలో సరిపెట్టుకో అన్న సూక్తి ప్రకారం మెసలుకోవాలని ప్రయత్నించసాగింది కూడా.

ఎంతైనా తను మధ్యతరగతి స్త్రీ కమక లేనిపోని సమస్యలను సృష్టించుకుని మరీ బాధపడుతుంటుంది. ఆ విధంగా ఆమెలో అసంతృప్తి కూడా చోటు చేసుకోసాగింది. దాంతో ఆమె చేస్తున్న పనిలో ఏకాగ్రత లోపించి చంచల మనస్కురాలవుతూ పిల్లల్ని, భర్తను తిట్టడం మొదలుపెట్టింది.

కాని అలా తిట్టిన చాలాసార్లు రాధిక బాధపడింది. బాధే కాదు రోదించింది కూడా. ఇంటినుంచి స్కూలుకి వెళుతున్నప్పుడు తన పిల్లలే గుర్తుకొచ్చేవారు. స్కూల్లో పిల్లలందరినీ చూస్తూ పొంగిపోయేది. పాఠం చెబుతున్నప్పుడు కూడా తన పిల్లల గురించే ఆలోచించేది. ఈ ఆటుపోటుల సంగమంలో నలిగిపోతోంది ఆమె.

* * *

తెల్లారింది. అప్పటికే లేచిన రాధిక మళ్ళీ తన పాత పాటే పాడసాగింది.

ఆరు సంవత్సరాల పాప, నాలుగేళ్ళ అబ్బాయి- ఇద్దరి ముఖాలు వేదనతో పాలిపోయేయి. ఆమె భర్త కూడా ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్టు వుండిపోయేడు- ఇలా చాలా మామూలుగా ప్రతిరోజు జరుగుతూనే వుంటుంది.

ఆ పిల్లల ముఖాల్లోని వేదన తాలూకు రోదన పెరిగి పెరిగి అందులోంచే మరో కొత్త ఆకృతిని సంతరించుకోసాగింది. ఈ ఆకృతి ఎటు దారి తీస్తుందన్నది కాలమే నిర్ణయించాలి.

సాయంత్రం రాధిక ఇంటికి చేరుకునేసరికి పిల్లలు రాలేదు. నాలుగున్నరకి వచ్చే భర్త కూడా రాలేదు. "ఏమైందబ్బా!" అన్న ఆతృత అయిదు గంటల సమయానికి "ఏదో అయింది" అన్న అనుమానంగా మారింది. అయిదున్నరకల్లా భర్త రాగానే "నా పిల్లలు రాలేదండీ!" అంటూ భోరున విలపించసాగింది.

రెండు నిమిషాలలో ఆమెను సమాధానపరిచి విషయాన్ని అర్థం చేసుకున్నాడు అతను.

మరో నిమిషం గడవకముందే ఇద్దరూ కలిసి స్కూటర్ మీద స్కూలు చేరుకున్నారు. అక్కడున్న గూర్ఖా తనకేం తెలియదనగానే క్లాస్ టీచర్ ఇంటికి బయలుదేరేరు. అప్పటికే సమయం ఆరుగంటలైంది.

చీకటిలో టీచర్ ఇల్లు వెతుక్కోవడానికి మరో అరగంట పట్టింది.

రెండు గదులున్న ఆ చిన్న ఇంటిలో మొదటి గదిలోని కుర్చీలో కూర్చుని ఏదో అల్లిక చేసుకుంటోంది టీచర్ పద్మజ.

ఆ గది గోడలనిండా రకరకాల పెయింటింగ్స్, చిత్రాలు ఎంతో అందంగా చూడముచ్చటగా వున్నాయి. దాదాపు పాతిక సంవత్సరాల వయసున్న పద్మజ ముఖంలో ఏదో తెలియని తేజస్సు ఉషస్సులా ఉట్టిపడుతుంటుంది. ఆకుపచ్చ నేత చీరలో ఆమె మరింత అందమైన హుందాతనంతో వుంది కూడా.

గుమ్మం దగ్గర అలికిడికి తలెత్తి చూసి "మీరా, రండి!" అంటూ ఆహ్వానించింది పద్మజ.

"మా... మా పిల్లలున్నారండి?" టెన్షన్ ఫీలవుతూ అడిగింది రాధిక. పక్కనే ఆమె భర్త కూడా వున్నాడు.

"కూర్చోండి..." చెప్పి రెండు కుర్చీలు చూపించింది పద్మజ తను లేచి నిలబడుతూ-

"మేం చాలా దూరం నుంచి వచ్చామండి. అసలు పిల్లలు వున్నారో లేదో చెప్పండి..." అతను కూడా ఆతృతలో అడిగేడు.

ఆమె మాత్రం వాళ్ల మాటలు పట్టించుకోకుండా రెండవ గదిలోకి వెళ్ళి క్షణంలో రెండు గ్లాసుల మంచినీళ్ళతో వచ్చి అందించింది.

మరో నిమిషం పాటు మౌనంగా వున్న పద్మజ మాట్లాడకుండా వుండేసరికి చేసేది లేక లేచి నిలబడ్డారు.

అంతవరకు తనలో తానే సంఘర్షణకు లోనైన పద్మజ కాస్త చిరునవ్వుతో "మీ పిల్లలున్నారు..." అంది.

గుమ్మంవైపు వెళుతున్నవాళ్ళు ఒక్కసారి ఆగి వెనక్కి తిరిగేరు.

"...కాని వాళ్ళు మీ ఇంటికి రావడానికి వెనకాడుతున్నారు. కారణం ఎంతో అడిగాక కాని చెప్పలేదు..." ఆగింది పద్మజ.

"ఎక్కడండీ?" పద్మజ చెప్పిన మిగతా మాటలు వినకుండానే అడిగింది రాధిక.

పద్మజ కూడా రాధిక ఆతృతని పట్టించుకోకుండా "...మీరు మీ ప్రవర్తనని మార్చుకోండి. పిల్లలపై విసురుగా వ్యవహరించడం బావుండదండీ. వారి పసి మనస్సులో మీపైై చెడు అభిప్రాయం ఏర్పడుతుంది..." దాదాపు పది నిమిషాలు తన సహజ ధోరణిలో చెప్పింది పద్మజ. ఆమె ప్రసంగాన్ని వింటూనే రెండవ గదిలోకి వెళ్ళి మంచం మీదున్న పిల్లల్ని దగ్గరకు తీసుకుని గుండెలకు హత్తుకుని పులకించిపోయింది రాధిక. ఆమె భర్త కూడా కన్నీళ్ళతో ఎంతో సంతోషపడిపోయేడు. అప్పటికే ఆ పిల్లలు బిక్కుబిక్కుమంటూ చూస్తూనే వున్నారు.

ఆ తల్లీ పిల్లల సంగమంలో ఆ మాతృ హృదయం పొందుతున్న ఆనందాన్ని తన్మయురాలై పద్మజ చూస్తుండగానే వాళ్ళు వెళ్ళిపోయేరు. అప్పటికే ఆమె కళ్ళలోని అశ్రు ధారలు చెంపలమీద జారుతున్నాయి.

* * *

పిల్లల దృష్టిలో ఆ విధమైన తెగింపు వచ్చిన తరువాత రెండు మూడు రోజుల వరకు రాధిక చాలా జాగ్రత్తగా వ్యవహరించింది. కాని ప్రతిరోజు పని వత్తిడి ఎక్కువవుతున్న కొద్దీ మళ్ళీ ఆమెలో అసహనం, చిరాకు మేల్కొసాగింది.

పక్కమీదనుంచి లేస్తున్నప్పుడు అనుకుంటుంది- ఈ రోజు పిల్లల్ని తిట్టకూడదు అని.

తీరా ఆతృత పెరిగేసరికి సమయం కోసం పరిగెడుతూ కోపాన్నంతా పిల్లల మీదనే చూపించసాగింది.

మళ్ళీ మొదటికే వచ్చింది.

* * *

పదిహేను రోజుల తర్వాత రాధికలో అనూహ్యమైన మార్పు వచ్చింది. దాదాపు నెల రోజులు గడుస్తున్నా ఆ మార్పులో మార్పు లేదు. పిల్లలు ఆశ్చర్యపోతున్నారు. భర్త నమ్మలేకపోతున్నాడు.

సూర్యోదయానికి ముందే లేవడం రాధికకు అలవాటైంది. సమయం కోసం ఆరాటపడకుండా పిల్లల్ని తిట్టడం అటుంచి భర్తతో ఎంతో గౌరవంగా మాట్లాడుతుంది. టేప్ రికార్డులో సుందరకాండ, భగవద్గీత, అన్నమాచార్య కీర్తనల క్యాసెట్లను వేసి శ్రద్ధగా వింటూనే తన పని చేసుకుపోతుంది. పిల్లలు కూడా ప్రతి రోజులా తిట్లు వినకుండా మృదువైన సంగీతానికి పరవశిస్తూ ఉదయాన్నే లేచి కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని స్కూలుకు తయారవసాగేరు. ఆమె భర్త కూడా పొద్దెక్కేవరకు పడుకోకుండా తన దిన చర్యలో మార్పు తెచ్చుకున్నాడు. ప్రస్తుతం ఆ ఇంటిలో ఏదో ప్రశాంతత చోటు చేసుకుంది.

దాదాపు రెండో నెల కూడా గడుస్తున్న తరుణంలో ఈ మార్పుకి సంబంధించిన కారణం కోసం ఎన్నోసార్లు ప్రయత్నించిన అతను ఆ రోజు మాత్రం భార్యతో పేచీ పెట్టుకున్నాడు.

ఇంకా తన భర్తగారి ప్రయత్నాన్ని వమ్ము చేయడం బావుండదని నిశ్చయించుకున్న రాధిక చెప్పడం ప్రారంభించింది- "నేను చాలా బాధపడేదాన్ని. కాని నా టెన్షన్‌ని ఎవరూ అర్థం చేసుకోవడం లేదని నా కోణం నుంచే ఆలోచించేదాన్ని. పిల్లలు, టీచర్ మాటలు కొన్నిటిని విన్న తర్వాత ఇతరుల కోణం నుంచి కూడా ఆలోచించడం నేర్చుకున్నాను. అప్పటికే నాలో మార్పుకు అంకురార్పణ జరిగింది. దాంతో సైకియాట్రిస్ట్-కమ్-హిప్నా టిస్ట్‌ను సంప్రతించాను. నా సమస్యకు పరిష్కారం దొరికింది..." చెప్పడం ఆపింది రాధిక మంచం మీదినుంచి లేస్తూ.

"అబ్బా... ముందు విషయం చెప్పు" అంటూ పైట లాగేడు అతను. అలా లాగడంతో విసురుగా అతని ఒళ్లో పడిన రాధిక తిరిగి చెప్పడం మొదలుపెట్టింది- "నన్ను హిప్నటైజ్ చేసి 'రాధికగారూ, మీ చిన్నతనంలో మీ తల్లిగారి ప్రవర్తన మీలో ముద్ర పడింది. అది మీ పిల్లల మీద పడకుండా జాగ్రత్తపడండి. అందుకు మీ మనసును ప్రశాంతంగా వుంచే పద్ధతిని ఆశ్రయించండి. అది ఏదైనా మీ టెన్షన్‌ను కంట్రోల్ చేస్తుంది..." పూర్తిగా చెప్పకముందే రాధికను చప్పున తన గుండెల మీదకు లాక్కున్నాడు అతను.

మంచంపై అటువైపు తిరిగి పడుకున్న పిల్లల ముఖాల్లో ఏదో సంతృప్తి నిండుకుంది.

స్వర్ణకారులకు శుభవార్త

ఒక దేశపు సౌభాగ్యాన్ని ఆ దేశంలో నిల్వ వున్న బంగారపు నిల్వలను పట్టి అంచనా వేయడం అనాదిగా వస్తోంది. అయితే నిల్వ వున్న బంగారం నాణ్యతను నిర్దేశించే అత్యాధునిక ప్రమాణాలు, సాంకేతిక పద్ధతులు కేవలం రెండు వందల యేళ్ళ క్రిందటి నుంచి మాత్రమే ప్రారంభం అయ్యాయి అంటే అతిశయోక్తి కాదు. మన దేశంలో ఒక గోల్డ్ మింట్ బొంబాయి మహా నగరంలో మాత్రమే వుంది. దక్షిణాది నుంచి బొంబాయి వెళ్ళి అక్కడ రోజుల తరబడి వేచి వుండి బంగారపు నాణ్యతను నిర్ణయించుకుని మరల దక్షిణాది నగరానికి రావడంలో వున్న ఎన్నో వ్యయ ప్రయాసలను ఎన్నో యేళ్ళుగా అనుభవిస్తూ వస్తున్న కొంత మంది వృద్ధవ్యాపారస్తుల పోరాటంతో దక్షిణాదికి చెందిన స్వర్ణ వ్యాపారుల సమాఖ్య కేంద్ర ప్రభుత్వంతో చర్చలు జరిపి తమకు కూడా ఒక ప్రత్యేకమైన 'గోల్డ్ మింట్ కావాలని కోరడంతో ప్రభుత్వం ఎట్టకేలకు మద్రాసులో మింట్‌ను ఏర్పాటు చేసేందుకు అనుమతిని ఇచ్చింది.

మద్రాసు రాధాకృష్ణ వీధి (యెల్లో పేజెస్ భవనం ఎదురు సందులో) వివరన ఏర్పాటు చేసిన ఈ గోల్డ్ మింట్ అక్టోబరు 23 నుంచి పని చేయడం ప్రారంభించింది.

ఇతర రాష్ట్రాలతో పోల్చి చూస్తే తమిళనాడులో బంగారం విలువ ఎక్కువగా వుంది. ఇలా వుండడం వెనుక స్వర్ణ వ్యాపారుల కష్టం, శ్రమ తాలూకు ఛార్జీలను కూడా బంగారం ధరలో కలపడమే కారణం కావచ్చు.

మద్రాసులో ఏర్పాటు చేసినగోల్డ్ మింట్ వల్ల బంగారం కొనుగోలుదారుల రేటు కొంత తగ్గవచ్చు. మద్రాసు గోల్డ్ మింట్ ప్రయోగ శాలలో అత్యాధునికమైన యంత్ర పరికరాలు కొనుగోలు చేశామని, ఇందు నిమిత్తమై 50 లక్షలు వెచ్చించామని డెప్యూటీ చీఫ్ ఇన్స్పెయర్ చెప్పారు. గోల్డ్ మింట్‌కు కావలసిన ఆర్థిక సహాయాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వం అప్పుగా ఇచ్చింది.

మద్రాసు గోల్డ్ మింట్ ప్రయోగశాలలో ఏర్పాటు చేసిన ఎనిమిది లక్షల విలువ చేసే రెండు సున్నితపు త్రాసులు ఎంత సున్నితమైనవంటే ఇవి ఒక మిల్లీ గ్రాములోని బంగారపు నాణ్యతను 0.0001 వరకు లెక్క

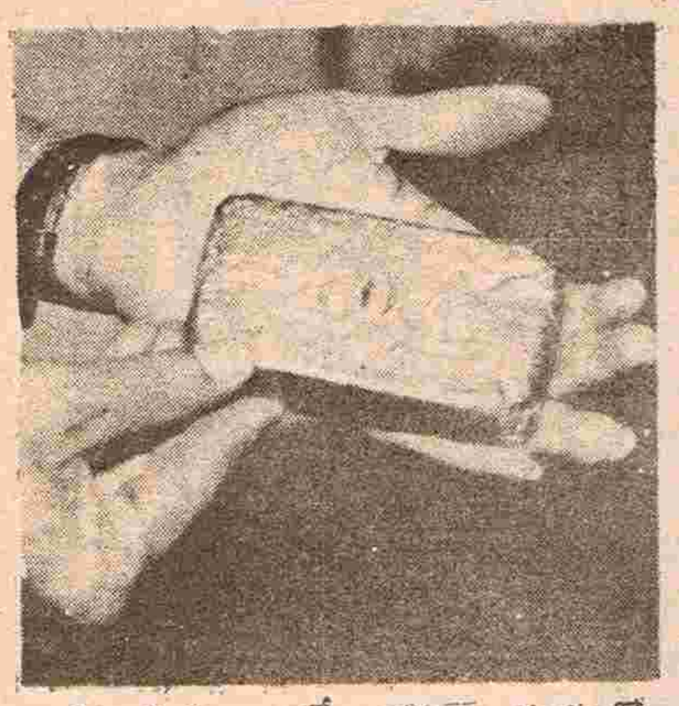

కట్ట గలవు. అలాగే ఆభరణాల రూపంలో వున్న బంగారాన్ని కరగించి మూసపోయడానికి సంబంధించిన యల్పిజీ గ్యాస్ ఫర్నేస్‌లను ఇంగ్లండు నుంచి తెప్పించారు.

బంగారాన్ని కరిగించడం, శుద్ధి చేయడం, మిశ్రమ లోహాలుగా మలచడం, గోల్డ్ బులియన్ తయారీ, నాణ్యతను-బరువును నిర్ణయించడం వంటి ఎన్నో కార్యక్రమాలను మద్రాసులోని గోల్డ్ మింట్ చేపడుతుంది.

పది గ్రాముల బంగారాన్ని కరిగించి, శుద్ధి చేసి మిశ్రమ స్వర్ణంగా మార్చడానికి వసూలు చేసే కనీసపు ఛార్జీను 135 రూపాయిలు గాను, గోల్డ్ బులియన్ ఎస్సేయింగ్ ప్రక్రియకు 85,340 రూపాయిలు (రెండు పద్ధతులకు) గాను నిర్ణయించారు. డూప్లికేట్ అవుట్-టర్న్ ధృవ పత్రానికి పది రూపాయిలు, 10 గ్రాముల స్టాండర్డు గోల్డ్ బార్ (బంగారపు కడ్డీ) తయారీకు 11 రూపాయిలు, దారి ఖర్చుల (పది గ్రాములకు) క్రింద 50 పైసలను వసూలు చేస్తున్నామని ఆయన వివరించారు.

50 గ్రాములు, 100 గ్రాములు, 500 గ్రాముల స్టాండర్డు బంగారు కడ్డీలను తయారు చేయడానికి 27, 40, 80 రూపాయిలు ఛార్జీ అవుతుందని ఆయన చెప్పారు.

దక్షిణాది స్వర్ణవ్యాపారస్తులకు కల్పవృక్షంగా భాసించుతున్న ఈ గోల్డ్ మింట్ అనతి కాలంలోనే వ్యాపారుల అభిమానానికి, ఆదరణకు పాత్రమవుతుంది అనడంలో యెటువంటి సందేహం లేదు. మద్రాసులోని ఈ గోల్డ్ మింట్ చిరునామా ఇది:

గోల్డ్ పిసిడి సెంటర్,
నెం. 89, వి.యం. స్ట్రీట్,
మద్రాసు-600 004.

అయితే ఈ గోల్డ్ మింట్ తన సేవలను సామాన్యమైన ప్రజానీకానికి విస్తృత పరచినపుడే మరింత అభివృద్ధిలోకి రాగల అవకాశాలు హెచ్చుగా వున్నాయి. సామాన్య ప్రజలకు మింట్ చేసే సహాయం వల్ల వారు బంగారం కొనుగోలు చేసేటపుడు, చేసిన తరువాత కానీ వ్యాపారస్తుల చేతిలో మోసపోవడానికి ఆస్కారం వుండదు. కేంద్రం కూడా ఈ విషయాన్ని లోతుగా పరిశీలించి మింట్ సేవలను సామాన్యులకు అంద చేస్తుందని ఆశిద్దామా!

-సి.జయదేవ్